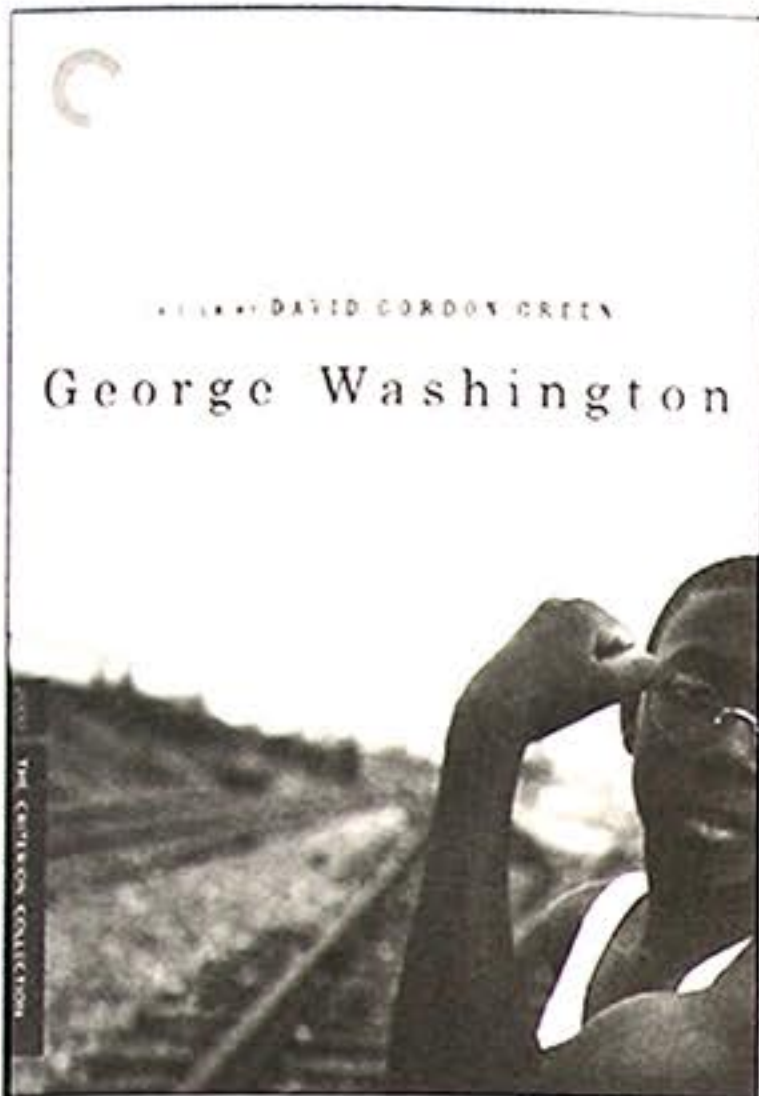

DVD

GEORGE WASHINGTON

DAVID GORDON GREEN CRITERION

Η πρώτη μεγάλου μήκους ταινία του David Gordon Green είναι ένα αριστούργημα του ανεξάρτητου αμερικάνικου σινεμά. Η ιστορία μιας παρέας παιδιών με τραγική κατάληξη στον ζεματιστό ήλιο του Νότου, σε μια αγροτική περιοχή σε αποσύνθεση, φωτογραφημένη υπέροχα και με μαθήματα υποκριτικής από όλα τα πιτσιρίκια. Ξανακυκλοφορεί σε dual έκδοση, μαζί με το Blu-ray.

THE WHITE DOVE

FRANTIŠEK VLÁČIL

SECOND RUN DVD

Το ντεμπούτο του τεράστιου Τσέχου σκηνοθέτη Frantisek Vlácil (της Marketa Lazarov) στο σινεμά έχει για πρωταγωνιστή ένα παιδί που τραυματίζεται ένα περιστεριό και μετά κάνει ό,τι μπορεί για να το ξανακάνει καλά και να συνεχίσει το ταξίδι για το σπίτι του. Θυμίζει το Kes του Ken Loach, τρυφερό και συγκινητικό. Στο ίδιο DVD υπάρχει και το Josef Kilian, μια σκοτεινή, χιουμοριστική αλληγορία για το ολοκληρωτικό καθεστώς, εμπνευσμένη από τον Κάφκα.

ΒΙΝΤΕΟ

BARONETTES VS SHOOK YANG KIDS

«Μας ξέρετε ως Baronettes από τη σειρά που δημιουργήσαμε στο YouTube. Όμως η ομάδα μας λέγεται Shook Yang Kids. Τα ονόματά μας είναι Κώστας Ντίμης και Κώστας Κοντογεώργος. Είμαστε filmmakers και ασχολούμαστε με τη σκηνοθεσία, την παραγωγή music videos και με δικά μας πρότζεκτ. Μόλις ολοκληρώσαμε το νέο music video του Enripidis and His Tragedies για το τραγούδι "Pure at Heart". Παράλληλα, ολοκληρώνουμε το post production για τη μικρού μήκους ταινία Space Jesus σε παραγωγή Shook Yang Kids και γράφουμε

PHOTOHARRIE

τον τελευταίο κύκλο web επεισοδίων "Baronettes". Πηγή έμπνευσης για εμάς μπορεί να αποτελέσει οτιδήποτε συμβαίνει γύρω μας. Από το άμεσο περιβάλλον μας, τους φίλους μας, την καθημερινότητά μας μέχρι κάποιο post της Πάολας Ρεβενιώτη στο Facebook, τις ταινίες του Kevin Smith, του Gaundry και του Walters και οτιδήποτε στο YouTube. Το χιούμορ, η τραγικότητα και οποιαδήποτε άλλη αισθητική προκαλεί συναισθήματα προκύπτουν στα πρότζεκτ μας μέσα από τους ίδιους μας τους χαρακτήρες και από το πώς αντιμετωπίζουμε τις καταστάσεις στη ζωή μας. Η δουλειά μας είναι ένα σχόλιο πάνω σε διάφορα θέματα όπως η αγάπη, ο μοναδικός τρόπος με τον οποίο κάθε άνθρωπος βλέπει τα πράγματα, ο γάμος, τα στερεότυπα, τα χρήματα. Αν ήταν στο χέρι μας, θα θέλαμε ο κόσμος να δίνει αγάπη σε πολύ περισσότερο κόσμο. Να είμαστε πιο δεκτικοί σε οτιδήποτε θεωρεί ο καθένας μας διαφορετικό».

DESIGN

PHOTO GARY MILK

DEXTROUS DESIGN

Στις αρχές του 90 η Αλίκη τελείωσε το Μαθηματικό Τμήμα στη Θεσσαλονίκη, έγινε καθηγήτρια και μητέρα και στα 33 της συνειδητοποίησε πως «είχε αναλάβει ρόλους που δεν οδηγούσαν πουθενά». Έτσι, το 2003 αποφάσισε να τολμήσει το όνειρό της: το βιομηχανικό σχέδιο. Εκείνη την εποχή Ελληνολίβυος Foant αναζητά τη δική του πορεία. Ο μεγάλος του αδερφός επέμενε πως «ζωγραφίζει καλά», έτσι τον έπεισε να γραφτεί στην ίδια σχολή που φοιτούσε κι η Αλίκη. Ξεκίνησε με κατεύθυνση τη γραφιστική, όμως το βιομηχανικό σχέδιο τον κέρδισε. Η πρώτη φορά που συναντήθηκαν ήταν επεισοδιακή: «Είχε τελειώσει το μάθημα, το επόμενο τμήμα ερχόταν στην αίθουσα κι εγώ είχα κολλήσει μπροστά στον υπολογιστή, προσπαθώντας να κατανοήσω όλα αυτά που ήταν τόσο νέα για εμένα. Ξαφνικά αισθάνομαι ένα περίεργο κεφάλι από πάνω μου και ένα αδιάκριτο βλέμμα» θυμάται η Αλίκη. Και ο Foant συμπληρώνει: «Δεν γύρισε να κοιτάξει. Ήθελα να δω τι κάνουν οι προχωρημένοι. Ακόμα θυμάμαι εκείνο το μπεζ μπουφάν!». Η φιλία τους ξεκίνησε το 2006, όταν βρέθηκαν για πρακτική στο ίδιο γραφείο. Η Αλίκη εκείνη την εποχή, ταυτόχρονα με την πρακτική της άσκηση, έκανε το ΒΑ της. «Ο Foant ήταν ο μόνος που με βοήθησε τόσο πολύ τότε» παραδέχεται. Πολύ γρήγορα συνειδητοποιούν πως έχουν ίδιο τρόπο αναζήτησης, ίδιο μάτι και πίνουν και οι δύο ντεκαφεϊνέ.

Το 2007 ενώνουν τις δυνάμεις τους, το budget, τα πρότζεκτ και δημιουργούν τους DEDE. Ενώ φαινομενικά αυτή η σχέση φαίνεται επαγγελματική, ουσιαστικά είναι μια βαθιά φιλία. Δεν ακολουθούν επαγγελματικά, αυστηρά καθορισμένα ωράρια. Η έμπνευση γι' αυτούς δεν καθορίζεται από τον χρόνο ή τον τόπο. Σχεδιάζουν όταν τρώνε έξω πάνω στα σουπλά, στις χαρτοπετσέτες και σε όποια επιφάνεια προσφέρεται για σχεδιασμό. Στη βόλτα, στο σπίτι ή οπουδήποτε βρίσκονται μπορούν να δημιουργήσουν. «Την κρεμάστρα που βλέπεις τη σχεδιάσαμε στο αμάξι. Μείναμε ώρες εκεί για να καταλήξουμε». Μοιράζονται κοινά πάθη, όπως αυτό για το σουβλάκι. «Ο Foant μου έμαθε να τρώω κεμπάπ και δεν το αλλάζω με τίποτα» λέει η Αλίκη. Οι διαθέσεις τους κουμπώνουν τέλεια και ο ένας έχει την απόλυτη ελευθερία να ανακατευτεί στον άλλον.

Ίσως αυτό να είναι και το μυστικό τους. «Αν δεν συνεργαζόμουν με την Αλίκη, θα έπαιζα αόριμη PlayStation» εκμυστηρεύεται ο Foant. Εάν εξετάσουμε φαινομενικά και συντηρητικά αυτήν τη φιλία, υπάρχουν τόσο πολλά που τους χωρίζουν: η κουλτούρα, η εθνικότητα, το φύλο, το κοινωνικό background, η ηλικία. Όμως τι είναι εκείνο που τους ενώνει; Ίσως η αγάπη για το βιομηχανικό σχέδιο, η αλληλεπίδραση, η κοινή ονειροπόληση ή το σουβλάκι, ο ορειβατικός τεχνητός τοίχος, τα blockbusters, ο ντεκαφεϊνέ, το μπεζ μπουφάν; Ίσως και όλα.